

Isten kreativitása

Keresztcsög Gyulán

2009 augusztusában gőrrőrszagi nyaralásra indultunk egy barátitársasággal, nagy szemelyautóval és egy motorral. Jött velünk egy háromtagú család, akiket még eddig soha nem láttunk. A főnök - Szaki - kért velünk motorral jött, "évadmotoros" kinézetűvel: kopaszra borított fej, motoros kendő, fülében ezüstkarika és a karjain jákora tetoválás. Első ránézésre amolyan igazi keményfió.

Gondoltuk, lesz majd két hétünk, hogy megismerkedjünk egymással. 22-ra utazás után megkezdtünk Sarti mellé, a Narancspartra, ahol lesétortunk. Eredeti tervünk az volt, hogy napi kézzel írt áhátatot tartunk, de kicsit elbizonytalanított az idegen család jelenléte. Végül mágis erőt vettünk magunkon, és a másodnap reggel után kértbe írtunk a fők alatt, és elkezdtünk beszélgetni magunkról, arról, hogy mit jelent nekünk a Biblia, imádkoztunk egyet, és sokat ánekeltünk. Szakinak ez volt az első pozitív benyomása rólunk. Nagyon megfogta őt az ánek, főleg a kézzel írt álamáság.

Egy hőt eltevel Szaki már kapott egy kis kőpet Arról a Valakiről, Akinek írtésáre eddigi álete során nem is gondolt. Egy dőlelőtti áhátatot alkalmával feltette álete legjobb kőrdés: "Mondjék már el nekem, hogy ti hogyan tőrtetek meg? Miért dőntőttek el, hogy hők-ők lesztek?"

Ez volt a legjobb kőrdés, amit feltehetett. Miért is? Mit is jelent nekem ő? Hogyan lett a barátom? Szép sorjában mindegyikünk elmesélte a megtőse történetét, ki hosszabban, ki röviden. Olyan volt ez a kőrdés, mintha tőkrt tartottak volna elénk, mondván: "Jé rendben, eddig hallottam a bibliákról, és arról az Istenről, Akit ti imádkoztok, de hogyan is működik ez a gyakorlatban... nélatok?"

Végül megkőrdtük Szakit: Szeretnél te is esőlyt adni Istennek arra, hogy megtaláljon tőged? Erre

habozás és nézőpontok "váltás" volt a válság! A beszélgetést vezető Ágy folytatta: "Van egy barátom, akivel együtt voltam katonán. Az ő tanácsait ajánlom neked is. Ha szeretnéd, hogy Isten tőled is megkeressen, kérlek Őt imáiban kitartsd egy egész hónapon keresztül, naponta. De figyelj, ne lépj meg, amikor jelentkezik! Ő is imádkozni fogok érted."

A következő nap ellátogattunk egy gyönyörű, homokos tengerparti részre, ahol remekül lehetett baseball labdázni. Kb. két óráig játszottunk Szaki megrökönyítve vette észre, hogy egy jókorán keresztül jelent meg a bal felkarján. A labda varrása tette a nyomot, és nagy erővel futást hagyott maga után. Leült és leszállva mondta: "Ez jel, ezt Jézus kaptam, igen, Ő válságolt!"

Ettől a pillanattól kezdve felgyorsult az idő. A reggeli elmélkedés ideje volt a nap főnyomója, főleg azok az imák, melyeket egymás kezét megfogva emeltünk Istenhez.

Hamar eltelt az utolsó napok, és eljött a hazautazás napja. Olyan volt ez a hét, mintha a mennyben jártunk volna. Tanácsa lehetünk egy ember Istennel való találkozásának. Mégis egy kis aggódás motoszkált bennünk. Mi lesz, ha hazatérünk? Hogyan tovább? Szaki máskor visszamegy kamionozni, és két hónapig haza sem tud jönni. Mi lesz a maggal, ami a szívbe került?

Miután hazatértünk, és kipihentük az új fázisainkat, Szaki kijött hozzánk, az otthonunkba elkísért, mielőtt elindulna az európai körutjára. A főrjem pedig elkészítette az összes itthon található evangélikus hanganyagot. Kicsit izgult, mert a sorozatnak voltak olyan részeit, melyek inkább egy haldokló gyűléseket szántak, és mondta neki, hogy ezt és ezt hagyja ki, azt meg hallgassa. Szaki meg csak nézett, és azt gondolta: háj ez meg mit akar? Azért nem eszik ilyen forrásban a kávéját.

Utánlag megtudtuk,
hogy non-stop mindent meghallgatott, végelágtató és néki. Kb. két hét
máig, amikor felhívott, jelezte, hogy már alig van hallgatnivaló, és ha
hazajön, meg akar keresztelkedni, és otthagyja a munkahelyét, mert itt nem tudja a
szombatnapot megőrzni. Ártalmunk határtalan volt, és nem győztünk
hátat adni Istennek az őt, amit tett. A hitet, ami megszállt Szakiban.

2010. augusztus 21-én
volt a keresztelés, és tapasztalatait azóta is bátran hirdeti; ismét
lett munkahelye, ahol szabad szombatot kapott. Minden telefonbeszélgetésnél
Ágy bocsát mindenkitől: "Az én Istenem Áldjon meg téged!".

Szaki, alias Szatmári
János ma már a Gyulai Gyülekezet tagja, akit Isten a maga kreatív módjain
szálla-tott meg. Megerőse előtt számára fontos volt a testre tetovált motívum.
Ennek nagy jelentőségét tulajdonította, így Isten rajzolt neki egy keresztet a
karjára, még ha ez akkor nekünk is furcsának tűnt. Isten számára nincs akadály, nincs
korlát. Az Ő gondolatai nem a mieink, mégis ismeri személynél szabottan a
mi gondolkodásunkat, a mi utainkat.

A legnagyobb
Ártalm, ami ezen a földön lehet, ha eszközök lehetünk Isten kezében
megkeresni az elveszetteket. Legyen ez őt hála, dicsőség és hála egyedül Öneki!

Kíváncsi, hogy
egyre több ilyen tapasztalatban legyen része mindannyiunknak!

Á

Németi Áva